

«Τώρα που έφτασε το τέλος σου ζητείς καιρό διορθώσεως »;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Καλός Ποιμήν, στη βάση ποτηριού. Βρέθηκε στο κοιμητήριο του Παμφίλου στη Ρώμη.

Ένας Ιερέυς που ονομάζονταν Πέτρος, έμεινε όλη τη νύκτα στο καθεδρικό ναό του Αγίου Μαυρικίου για να προσευχηθεί, διότι ήθελε να τελέσει τη Θεία Λειτουργία την επομένη ημέρα.

Την ώρα της προσευχής του το μεσονύκτιο, ήρθε βίαιος άνεμος και έσβησε όλες τις κανδήλες του ναού. Έπειτα εμφανίστηκαν μερικοί λαμπροί νέοι με πολύ φωτοχυσία, και έθεσαν πάνω στην αγία Τράπεζα έναν θρόνο υπέρλαμπρο και ένδοξο.

Ο Ιερέυς έντρομος, στέκονταν σε μια γωνιά του ναού και παρακολουθούσε τί θα συμβεί.

Τότε ήλθε ο Βασιλεύς της δόξης, ενδεδυμένος με Πατριαρχική στολή και Βασιλικό

διάδημα, κάθισε στον θρόνο Του και ένευσε στους Αγγέλους Του να φέρουν τον αμαρτωλό και βέβηλο Μητροπολίτη της περιοχής, δεμένο χειροπόδαρα, ωςάν κατάδικο.

Εκείνη τη στιγμή ήλθε πλησίον του Κριτή ο Άγιος του ναού, ο μάρτυς Άγιος Μαυρίκιος μαζί με τους σύναθλούς του και αφού προσκύνησαν είπε : «Δέομαί σου Κριτά δικαιοτάτε να παιδεύσεις αυτόν τον ασεβή και παράνομον, ο οποίος δεν είναι ποιμένας, αλλά λύκος άρπαγας που εδαπάνησε τα έσοδα του οίκου του εις τα σαρκικά θελήματα».

Λέγοντας αυτά ο Άγιος, ζητούσε χρόνο ο κατάδικος για να μετανοήσει. Ο δε Κύριος που αποκρίθηκε : «Τώρα που έφτασε το τέλος σου ζητείς καιρό διορθώσεως ; Τί έκαμες πρωτύτερα ;».

Τότε η Πανάμμωμος Δέσποινα είπε στον Κύριο : «Δέομαί Σου, δικαιοκριτά Υιέ μου, μην ελεήσεις αυτόν τον αγνώμονα, αλλά τιμώρησε τον σύμφωνα με την αξία των πράξεών του». Ο δε Δεσπότης διέταξε τους Αγγέλους να κόψουν την κεφαλή του κι έτσι έλαβε πέρας η φοβερή οπτασία και έμεινε σκοτάδι στο ναό όπως πρωτύτερα.

Ο Ιερεύς, από το φόβο του έμεινε ως νεκρός στο πάτωμα. Το ξημέρωμα τον βρήκαν στην ίδια θέση, χωρίς να μπορεί να σηκωθεί, τους διηγήθηκε όμως την οπτασία. Τότε κατευθύνθηκαν στην οικία του Αρχιερέως και τον βρήκαν πραγματικά αποκεφαλισμένο, όλοι δε αισθάνθηκαν φόβο μέγα.

ΑΓΑΠΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ, ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ ΣΩΤΗΡΙΑ, ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ 1851, σσ. 192-193.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr